

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
Broj: 11 0 U 021233 18 Uvp
Banjaluka, 14.10.2020. godine

Vrhovni sud Republike Srpske, u vijeću sastavljenom od sudija Smiljane Mrše, kao predsjednika vijeća, Svjetlane Knežević i Edine Čupeljić, kao članova vijeća, uz učešće Duške Mutić, kao zapisničara, u upravnom sporu po tužbi Republike Srpske, koju zastupa Pravobranilaštvo Republike Srpske, Sjedište zamjenika B. (u daljem tekstu: tužilac), protiv akta broj ... od 22.05.2017. godine, tužene Uprave, u predmetu izlaganja na javni uvid podataka o nepokretnostima i utvrđivanja prava na nepokretnostima, odlučujući o zahtjevu tužioca za vanredno preispitivanje presude Okružnog suda u Banjaluci broj 11 0 U 021233 17 U od 25.01.2018. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 14.10.2020. godine, donio je

PRESUDU

Zahtjev se odbija.

Obrazloženje

Pobijanom presudom odbijena je tužba podnesena protiv uvodno označenog akta tužene, kojim je odbijena žalba tužioca izjavljena protiv rješenja Komisije za izlaganje na javni uvid podataka o nepokretnostima i utvrđivanje prava na nepokretnostima, Područne jedinice K. (u daljem tekstu: Komisija) broj ... od 28.02.2017. godine. Tim prvostepenim rješenjem, tačkom 1. dispozitiva, utvrđen je sadržaj nepokretnosti u privremenom listu nepokretnosti broj 352 k.o. B. koje se sastoje od zemljišta označenog brojem katastarske parcele k.č. br. 456; tačkom 2. dispozitiva na navedenim nepokretnostima utvrđeno je pravo zajedničke svojine u korist Republike Srpske i D. (B.) M. iz B. bb, K.; tačkom 3. dispozitiva konstatuje se da na tim nepokretnostima ima tereta i ograničenja tako da se upisuje zabilježba o uzurpantu D. (B.) M. na parceli broj 456 k.o. B., kao i zabilježba zabrane otuđenja i opterećenja te nepokretnosti, u tački 4. dispozitiva konstatuje da će se u katastar nepokretnosti katastarske opštine B. izvršiti upis podataka o nepokretnostima i nosiocima prava na nepokretnostima, kako je to navedeno u tačkama 1. do 3. tog rješenja, a u tački 5. dispozitiva da je privremeni list nepokretnosti broj 352 katastarske opštine B. sastavni dio tog rješenja.

Odbijanje tužbe sud obrazlaže razlozima da je zakonito postupila tužena kada je ostavila na snazi rješenje prvostepenog organa od 28.02.2017. godine, kojim je utvrđen sadržaj nepokretnosti u privremenom listu nepokretnosti broj 352 k.o. B. koje se sastoje od zemljišta označenog kao k.č. br. 456, na kome je shodno odredbama člana 85b. stav 1. tačka v) i stav 3. Zakona o premjeru i katastru Republike Srpske („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 6/12, 110/16 i 62/18 - u daljem tekstu: Zakon o premjeru i katastru) utvrđeno pravo zajedničke svojine u korist Republike Srpske i uzurpanta D. (B.) M., sa zabilježbom postupka uzurpacije i zabilježbom zabrane otuđenja i opterećenja nepokretnosti. Ovo stoga što iz podataka dostavljenog spisa proizilazi da je u provedenom upravnom postupku na ročištu za izlaganje održanom dana 20.02.2017. godine, nakon identifikacije nepokretnosti, ocjene pribavljene zemljišno-knjižne i katastarske dokumentacije i izjava svih stranaka, utvrđeno da ista nepokretnost predstavlja uzurpirano zemljište koje nije obilježeno na terenu i dopunskim

premjerom se ne može odvojiti od zemljišta uzurpanta, a pravilnost kojih utvrđenja organa uprave tužilac ničim argumentovano nije doveo u sumnju.

Blagovremeno podnesenim zahtjevom za vanredno preispitivanje te presude (u daljem tekstu zahtjev), tužilac pobija njenu zakonitost zbog povreda propisa o postupku koje su od uticaja na rješenje stvari i pogrešne primjene materijalnog prava. U zahtjevu ističe da je nižestepeni sud postupio nezakonito kada je ostavio na snazi osporeni akt, jer u predmetnom upravnom postupku stranka (uzurpant) nije prvostepenom organu prezentovala bilo kakvu ispravu koja bi poslužila kao dokaz o načinu sticanja predmetne nepokretnosti, a preko čega olako prelazi nižestepeni sud uz konstataciju da je pribavljena raspoloživa i relevantna dokumentacija koja se tiče katastarskih i zemljišno-knjižnih evidencija, ne navodeći koja je to dokumentacija. Na ovo je tužilac ukazao podnescima od 06.02.2017. i od 12.04.2017. godine predlažući da se postupak izlaganja upotpuni na način da član Komisije geodetske struke izvrši detaljan uvid u postojeće javne evidencije o nepokretnostima, navede istorijat promjena titulara na istim kroz određeni vremenski period uz istovremeno navođenje osnova upisa tih titulara, odnosno osnova sticanja, kao i sve promjene površina parcela, osnove vršenja istih, odnosno istorijat tih promjena, koje prijedloge nije uvažila tužena, a što je podržao nižestepeni sud sa čim je „ozakonio“ očigledno nezakonito postupanje organa uprave. Predložio je da ovaj sud zahtjev uvaži i pobijanu presudu preinači na način da tužbu uvaži i osporeni akt poništi. U podnesku dostavljenom ovom sudu dana 28.03.2018. godine tužilac navodi da je u međuvremenu Ustavni sud Republike Srpske odlukom broj U-6/17 od 28.02.2018. godine (greškom naveden datum 28.02.2017. godine) utvrdio da član 85b. stav 1. tačka v) i stav 3. Zakona o premjeru i katastru nisu u saglasnosti sa Ustavom Republike Srpske, cijeneći da to ide u prilog navodima zahtjeva za vanredno preispitivanje.

Tužena u odgovoru na zahtjev ističe da ostaje kod navoda datih u obrazloženju osporenog akta i predlaže da se zahtjev odbije kao neosnovan.

Zainteresovano lice, D. (B.) M. je dostavila odgovor na zahtjev u kome navodi da je isti neosnovan. Ističe da su nepokretnosti koje su bile predmet izlaganja uživao njen djed S. D. još za vrijeme bivše Jugoslavije, a kasnije i njen otac B. D. koji joj je poklonio pomenutu nepokretnost. Navodi da se parcela vodila na imenu njenog oca D. B. koji je uredno plaćao porez u, a problem se pojavio tek kad je on uz uredno dostavljen izvadak zatražio odobrenje za sječu šume na pomenutoj parceli, koju sječu nije odobrila ŠG Č. uz tvrdnju da je to sada sporno. Ponavlja da je parcelu „naslijedila“ od oca D. B. po darovnom ugovoru o čemu je dostavila dokumentaciju koju je dobila iz katastra, zbog čega je neosnovana tvrdnja tužioca da ona nije dostavila nikakav dokaz o pravu na pomenutu parcelu. Zbog svega predlaže da ovaj sud zahtjev „odbaci“ kao neosnovan, da bi tužena konačno obezbijedila razgraničenje na terenu.

Razmotrivši zahtjev, odgovore na zahtjev, pobijanu presudu, te ostale priloge u spisima predmeta, na osnovu odredbe člana 39. Zakona o upravnim sporovima („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 109/05 i 63/11 - u daljem tekstu: ZUS), odlučeno je kao u izreci ove presude iz sljedećih razloga:

Pravilno je pobijanom presudom odbijena tužba podnesena protiv osporenog akta tužene od 22.05.2017. godine, uz iznošenje valjanih i argumentovanih razloga od strane nižestepenog suda koje tužilac nije doveo u sumnju navodima zahtjeva.

Ovo stoga što iz podataka spisa proizilazi da je u predmetnom postupku izlaganja na ročištu održanom dana 20.02.2017. godine, uz učešće svih zainteresovanih stranaka, Komisija izvršila identifikaciju nepokretnosti koje su u posjedu zainteresovanog lica, pa je za k.č. br. 456

k.o. B. novi premjer (kojoj po starom popisnom katastru odgovaraju parcele upisane u p.l. broj 116 k.o. B. na ime D. B. i u p.l. broj 50 k.o. B. na ime ŠG Č.) utvrđeno da predstavlja uzurpirano zemljište koje na terenu nije obilježeno i dopunskim premjerom se ne može odvojiti od zemljišta uzurpanta, zbog čega je ova parcela otpisana u privremeni list nepokretnosti broj 352 k.o. B. i upisana kao zajednička svojina Republike Srpske i zainteresovanog lica, uz zabilježbu postupku uzurpacije i zabilježbu zabrane otuđenja i opterećenja te nepokretnosti, a što je postupanje zasnovano na odredbama člana 85b. stav 1. tačka v) i stav 3. Zakona o premjeru i katastru.

Tužilac se u zahtjevu, identično kao u tužbi, poziva na svoje primjedbe istaknute u podnesku od 06.02.2017. godine, a ponovljene u podnesku od 12.04.2017. godine, koje se u osnovi svode na njegovo traženje da se postupak upotpuni na način da vještak geodetske struke izvrši detaljan uvid u postojeće javne evidencije o nepokretnostima, da navede istorijat svih titulara ove nepokretnosti počev od nastanka parcele do dana izlaganja, uz istovremeno navođenje osnova upisa tih titulara, odnosno osnova sticanja predmetne nepokretnosti. Ovu primjedbu s razlogom nije uvažila tužena pozivajući se na odredbu člana 77. Zakona o premjeru i katastru koja gledano u vezi sa odredbom člana 84. istog zakona, obavezuje prvostepeni organ da prilikom utvrđivanja prava na nepokretnostima, pribavi i cijeni sve podatke o titularima nepokretnosti iz relevantnih javnih evidencija, ali ne i da utvrđuje osnov upisa tih lica u javne evidencije (osnov sticanja nepokretnosti), posebno ne u ovakvoj situaciji kada tužilac ničim konkretno nije osporio taj upis, a što je sve pravilno zaključio nižestepeni sud navodeći da u upravnom spisu nema dokaza koji bi doveli u sumnju činjenična i pravna utvrđenja organa uprave.

Konačno, treba dodati da na zakonitost pobijane presude ne utiče okolnost što je Ustavni sud Republike Srpske odlukom broj U-6/17 od 28.02.2018. godine objavljenom u „Službenom glasniku Republike Srpske“ broj 22/18 od 15.03.2018. godine utvrdio da odredbe člana 85b. stav 1. tačka v) i stav 3. Zakona o premjeru i katastru nisu u saglasnosti sa Ustavom Republike Srpske, s obzirom na to da je ova odluka Ustavnog suda donesena i objavljena nakon donošenja pobijane presude od 25.01.2018. godine, dakle nakon pravosnažnog okončanja predmetnog upravnog postupka, te je ista tužiocu mogla poslužiti samo kao pravni osnov za traženje izmjene osporenog akta tužene kroz ponavljanje upravnog postupka, na način i u rokovima propisanim odredbama člana 68. i 69. Zakona o Ustavnom sudu Republike Srpske („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 104/11).

Kod takvog stanja stvari, po ocjeni ovog suda, u pobijanoj presudi nisu ostvareni razlozi nezakonitosti predviđeni odredbom člana 35. stav 2. ZUS, pa se zahtjev tužioca za njeno vanredno preispitivanje odbija, na osnovu odredbe člana 40. stav 1. istog zakona.

Zapisničar
Duška Mutić

Predsjednik vijeća
Smiljana Mrša

Za tačnost otpavka ovjerava
rukovodilac sudske pisarnice
Amila Podrašćić